

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/25073 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 20 februari 2007 in het
geding tussen:

appellante

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 juli 2001 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij brief van 16 mei 2002 heeft de staatssecretaris appellante medegedeeld dat is besloten tot 15 september 2002 een vertrekmoratorium in te stellen voor Afghaanse asielzoekers die rechtmatig verwijderbaar zijn en dat zij derhalve tot die datum een voortgezet recht op opvang heeft en rechtmatig verblijf op grond van artikel 45, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000).

Bij brief van 24 september 2003 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) appellante desgevraagd medegedeeld dat na de beëindiging van het vertrekmoratorium de rechtsgevolgen van het besluit van 4 juli 2001 weer in werking treden en dat zij met ingang van 15 september 2002 geen rechtmatig verblijf meer heeft in Nederland.

Bij besluit van 20 april 2006 heeft de minister het daartegen door appellante gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 20 februari 2007, verzonden op 27 februari 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appellante ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en het bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 11 april 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Beek-Gillesen
Lid van de enkelvoudige kamer

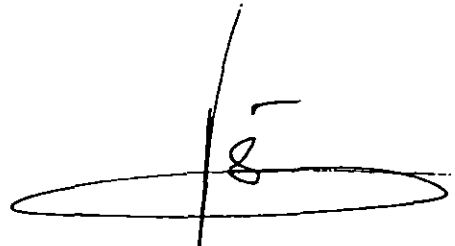
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 20 juni 2007

309-502.
Verzonden:

20 juni 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 449, 6900 AK Zevenaar

Infolijn 0900-1234561 (EUR 0,10 p.m.)
(werkdagen van 9.00 tot 17.00 uur)
Fax (0316) 741880
Internet www.ind.nl

DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE

Kenmerk Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND)

Nummer: 0007-07-8002

Op 22 oktober 2003 is namens [redacted], nationaliteit: Afghaanse, geboren op [redacted] verder te noemen betrokkene, een bezwaarschrift ingediend, gericht tegen de beschikking van 24 september 2003, waarbij is aangegeven dat vanwege de beëindiging van het vertrekmoratorium, de rechtsgevolgen van de beschikking wederom in werking treden. Tevens is op 22 oktober 2003 een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend tegen de beslissing dat betrokkene Nederland diende te verlaten. Bij uitspraak van 9 augustus 2004 heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, dit verzoek afgewezen.

De gronden die betrokkene aanvoert in het bezwaarschrift leiden niet tot een ander oordeel dan verwoord in de beschikking van 24 september 2003, waarin gemotiveerd is ingegaan op de van belang zijnde aspecten van de zaak. De overwegingen uit die beschikking worden overgenomen en dienen hier als ingelast te worden beschouwd.

Zij worden voor zover relevant aangevuld met hetgeen de Rechtbank heeft overwogen in haar uitspraak van 9 augustus 2004, waarbij het verzoek om een voorlopige voorziening te treffen, inhoudende een verbod tot uitzetting van betrokkene, werd afgewezen. In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank overwogen dat het besluit van 24 september 2003 kennelijk rechtmatig is. Namens betrokkene zijn geen gronden aangevoerd op grond waarvan thans anders geoordeeld dient te worden. Hierbij wordt er volledigheidshalve nog op gewezen dat ook heden geen sprake is van een vertrekmoratorium voor personen afkomstig uit Afghanistan. Gelet op het vorenstaande bestaat mitsdien geen enkele reden anders te concluderen dan in de bestreden beschikking.

Uit de inhoud van het bezwaarschrift, beoordeeld in samenhang met hetgeen in eerste instantie door betrokkene is aangevoerd en met de motivering van de bestreden beschikking, blijkt voorts reeds aanstonds dat de bezwaren van betrokkene ongegrond zijn, terwijl er redelijkerwijs geen twijfel mogelijk is over die conclusie. Hieruit volgt dat het bezwaarschrift kennelijk ongegrond is.

Betrokkene is in dit geval niet gehoord omdat daartoe, gelet op het bepaalde in artikel 7:3 onder b van de Algemene wet bestuursrecht, geen verplichting bestaat en dit, gelet op de voorgaande overwegingen, evenmin door de zorgvuldigheid wordt gevorderd.

Gelet op het bepaalde bij en krachtens de Vreemdelingenwet en de Algemene wet bestuursrecht;

BESLUIT:

het bezwaar ongegrond te verklaren.

Zevenaar, 20 april 2006

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens deze,
het hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
namens deze,

T.P.M. Ensing
medewerker

Tegen het besluit het bezwaarschrift ongegrond te verklaren kan een beroepschrift worden ingediend. Daartoe dient betrokkene, of diens wettelijk vertegenwoordiger, haar bijzonder gemachtigde of advocaat, indien deze verklaart daartoe bepaaldelijk te zijn gemachtigd, een aan de Vreemdelingenkamer van de rechtbank te 's-Gravenhage gericht beroepschrift in te dienen.

Het instellen van beroep schort de rechtsgevolgen van dit besluit niet op.

Het beroepschrift moet schriftelijk worden ingediend binnen vier weken na de dag waarop de beschikking is toegezonden.

Van belang is dat ingevolge artikel 6:9 van de Algemene wet bestuursrecht een beroepschrift tijdig is ingediend, indien het voor het einde van de genoemde termijn van vier weken is ontvangen, of indien het voor het einde van deze termijn ter post is bezorgd, mits het in dat geval niet later dan één week na afloop van de termijn is ontvangen.

11

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

sector bestuursrecht

vreemdelingenkamer, enkelvoudig

nevenzittingsplaats Rotterdam

UITSpraak

Reg.nr.: AWB 06/25073
V-nummer

Inzake : eiseres,
gemachtigde mr. M.N.R. Nasrullah, advocaat te Rotterdam,

tegen : de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor
Vreemdelingenzaken en Integratie, verweerder,
gemachtigde mr. R.A.B. van Steijn.

I. PROCESVERLOOP

1. Eiseres, geboren op 6 september 1982, bezit de Afghaanse nationaliteit. Bij besluit van 4 juli 2001 is de door eiseres ingediende aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Tegen dit besluit heeft eiseres geen rechtsmiddel ingesteld.

2. Bij brief van 16 mei 2002 heeft verweerder aangegeven dat eiseres tot 15 september 2002 een voortgezet recht op opvang heeft en rechtmatig verblijf op grond van artikel 45, vijfde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), aangezien is besloten een vertrekmoratorium tot 15 september 2002 in te stellen voor Afghaanse asielzoekers die rechtmatig verwijderbaar zijn. Bij brief van 24 september 2003 (hierna: het primaire besluit) heeft verweerder aangegeven dat vanwege de beëindiging van het vertrekmoratorium, de rechtsgevolgen van het besluit van 4 juli 2001 wederom in werking treden. Hier tegen heeft eiseres op 22 oktober 2003, aangevuld bij brief van 26 juli 2004, bezwaar gemaakt. Tevens heeft eiseres op 22 oktober 2003 een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening ingediend. Bij uitspraak van 9 augustus 2004 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, dit verzoek afgewezen. Bij besluit van 20 april 2006 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard.

3. Op 19 mei 2006 heeft eiseres tegen dit besluit beroep ingesteld bij de rechtbank. Eiseres heeft de gronden van haar beroep op 18 juli 2006 ingediend. Verweerder heeft op 6 december 2006 een verweerschrift ingediend.

4. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 8 januari 2007. Ter zitting is verschenen eiseres in persoon, bijgestaan door mr. P.H. van Akenborg, advocaat te Rotterdam. Verweerder is verschenen bij gemachtigde. Als tolk is verschenen de heer A. Parvani.

AWB 06/25073

2

II. OVERWEGINGEN

1. Ingevolge artikel 1:3, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) wordt onder besluit verstaan: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling.

2. Ingevolge artikel 45, vierde lid, van de Vw 2000 kan verweerder, voor zover thans van belang, besluiten dat, in afwijking van het eerste lid, aanhef en onder c, de verstrekkingen voorzien bij of krachtens de Wet Centraal Orgaan opvang asielzoekers of een ander wettelijk voorschrift dat soortgelijke verstrekkingen regelt, voor bepaalde categorieën vreemdelingen niet worden beëindigd, of voor de duur van het besluit opnieuw worden verleend. Ingevolge het vijfde lid van dit artikel wordt de vreemdeling op wie het besluit als bedoeld in het vierde lid van toepassing is, geacht rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder j, te hebben.

3. Ingevolge artikel 71, tweede lid, van de Vw 2000, kan een belanghebbende tegen een besluit gegeven op grond van artikel 43 en 45, vierde lid, beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

4. Verweerder stelt zich op het standpunt dat vanwege de beëindiging van het vertrekmoratorium, de rechtsgevolgen van het aan eiseres uitgereikte besluit van 4 juli 2001 weer in werking treden. Verweerder verwijst voorts naar de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 9 augustus 2004, waarin is overwogen dat het primaire besluit van 24 september 2003 kennelijk rechtmatig is.

5. Eiseres kan zich niet verenigen met het standpunt van verweerder. Zij voert daartoe aan dat verweerder heeft verzuimd inhoudelijk in te gaan op de door haar aangevoerde gronden in bezwaar. Hoewel het vertrekmoratorium betrekking heeft op in Nederland verblijvende Afghanen als categorie, raakt de opheffing daarvan individuele personen. Verweerder is ten onrechte niet ingegaan op de door eiseres gestelde persoonlijke gevolgen, die zij zal ondervinden bij terugkeer naar Afghanistan. Verweerder heeft evenmin meegewogen dat de politieke situatie in Afghanistan sinds het primaire besluit dramatisch is verslechterd, waarbij met name de aanslagen en de toegenomen machtspositie van de Taliban genoemd dienen te worden. De centrale regering is onmachtig gebleken tegen wandaden van de Taliban op te treden. Hierdoor is in de afgelopen tijd een algehele situatie van onveiligheid in Afghanistan opgetreden. Deze verslechterende situatie zal voor eiseres bij terugkeer ook persoonlijk gevolgen hebben. Voorts kan de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 9 augustus 2004 niet maatgevend zijn, aangezien de situatie nadien ernstig is verslechterd. Gelet op het heroverwegingskarakter van de bezwaarprocedure had verweerder niet behoren te volstaan met een verwijzing naar de uitspraak van de voorzieningenrechter, maar had verweerder dienen te toetsen of de actuele situatie in Afghanistan met zich brengt, dat eiseres aangemerkt kan worden als vluchteling dan wel of terugkeer naar het land van herkomst voor eiseres veilig en verantwoord is.

4.1. De rechtbank overweegt het volgende.

AWB 06/25073

3

4.2. Vastgesteld wordt dat verweerder bij brief van 24 september 2003 heeft gereageerd op een brief van eiseres van 20 maart 2003, waarin verweerder wordt verzocht aan te geven of het bij brief van 11 februari 2002 ingestelde vertrekmoratorium voor Afghaanse asielzoekers dat tot 15 september 2002 zou gelden, na die datum al dan niet is verlengd.

In zijn brief van 24 september 2003 heeft verweerder medegedeeld dat bij brief van 9 september 2002 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer is bericht dat is besloten het ingestelde vertrekmoratorium betrekking hebbende op asielzoekers van Afghaanse nationaliteit op 15 september 2002 in te trekken. Voor eiseres betekent dit dat na de beëindiging van het vertrekmoratorium de rechtsgevolgen van de aan eiseres uitgereikte afwijzende beschikking weer in werking treden en dat eiseres zodoende met ingang van 15 september 2002 geen rechtmatig verblijf meer in Nederland heeft, aldus de brief van verweerder van 24 september 2003.

4.3. Anders dan het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter, kan naar het oordeel van de rechtbank deze brief niet worden aangemerkt als een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid van de Awb, waartegen ingevolge het bepaalde in artikel 7:1 van die wet bezwaar kan worden ingesteld, nu met deze brief geen rechtsgevolg is beoogd. In deze brief deelt verweerder slechts mede dat het bij brief van 11 februari 2002 ingestelde vertrekmoratorium voor Afghaanse asielzoekers op 15 september 2002 is beëindigd. Voorts zet verweerder de gevolgen van die beëindiging voor eiseres uiteen. De rechtbank merkt op dat eiseres eventueel tegen het besluit tot intrekking van het vertrekmoratorium op grond van artikel 7:1, tweede lid, van de Vw 2000 beroep had kunnen instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

4.4. Gelet op het voorgaande heeft verweerder de brief van 24 september 2003 ten onrechte als een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb aangemerkt. Reeds gelet daarop dient het beroep gegrond te worden verklaard en het bestreden besluit te worden vernietigd.

4.5. De rechtbank ziet aanleiding om met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb, zelf in de zaak te voorzien door het bezwaar van 22 oktober 2003 niet-ontvankelijk te verklaren.

4.6. De rechtbank ziet voorts aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Awb te veroordelen in de kosten die eiseres in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. Deze kosten zijn overeenkomstig het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644 (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 322 en wegingsfactor 1). Aangezien ten behoeve van eiseres een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb de betaling aan de griffier te geschieden.

AWB 06/25073

4

III. BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage,

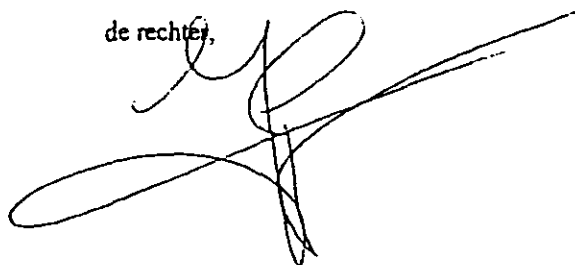
RECHT DOENDE:

1. verklaart het beroep gegrond;
2. vernietigt het bestreden besluit;
3. verklaart het bezwaar van eiseres niet-ontvankelijk;
4. veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 644,00, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten dient te vergoeden en aan de griffier dient te betalen;
5. gelast dat de Staat der Nederlanden als rechtspersoon het door eiseres betaalde griffierecht ten bedrage van € 141,- vergoedt.

Aldus gedaan door mr. J. de Gans, rechter, en in het openbaar uitgesproken op 20 februari 2007, in tegenwoordigheid van L.F.A. Bos, griffier.

de griffier,

de rechter,

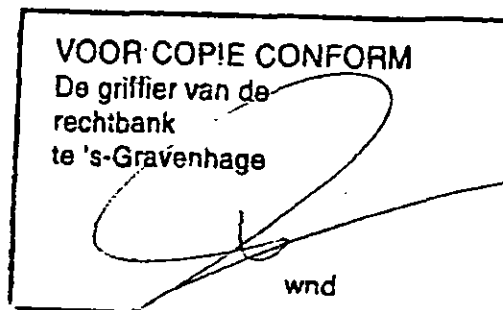

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op:

27 FEB 2007

N A S R U L L A H A D V O C A T E N

Tevens per fax:
070-3651380

Raad van State
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC DEN HAAG

Ons kenmerk: 16175/pa
 Uw kenmerk : AWB 06/25073 VTRMOR GAN V1 BOSF

H O G E R B E R O E P S C H R I F T

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27 MRT 2007	
ZAAKNR. 200702193-1	
AAN:	
BEHANDELD: DO:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

, geboren op , van Afghaanse nationaliteit, nader te noemen: "appellante", te dezer zake domicilie kiezende ten kantore van Nasrullah Advocaten, gevestigd aan de 's-Gravendijkwal 37 te (3021 EC) Rotterdam, waarvan de advocaat en procureur mr M.N.R. Nasrullah door appellante bepaaldelijk is gevolmachtigd tot het instellen van dit hoger beroep en ondertekening ervan.

Appellante komt hierbij tijdig in hoger beroep tegen de uitspraak van 20 februari 2007, verzonden op 27 februari 2007, met het procedurenummer 06/25073 van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Rotterdam, Vreemdelingenkamer. In deze uitspraak wordt weliswaar het beroep gegrond verklaard, welke gericht was tegen de ongegrondverklaring, d.d. 20 april 2006, van het bezwaarschrift, door de Minister van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, nader te noemen "verweerder". Het bezwaarschrift richtte zich tegen het besluit, d.d. 24 september 2003, van verweerder, om vanwege de beëindiging, per 15 september 2002, van het vertrekmoratorium voor Afghaanse asielzoekers, die rechtmatig verwijderbaar zijn, voor betrokkene de rechtsgevolgen van het besluit, d.d. 4 juli 2001, van verweerder, waarin de aanvraag van appellante voor verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd werd afgewezen, wederom in werking te doen treden.

Tevens heeft de rechtbank in haar uitspraak het besluit op bezwaar, d.d. 20 april 2006, vernietigd, doch met toepassing van artikel 8:72, vierde lid AWB, zelf in de zaak voorzien

NASRULLAH ADVOCATEN

's-Gravendijkwal 37, 3021 EC Rotterdam, Tel.: 010 - 432 88 87, Fax: 010 - 432 76 08

ADVOCATEN & PROCUREURS

door het bezwaarschrift niet-ontvankelijk te verklaren.

Een afschrift van de beslissing van 20 februari 2007, bekend gemaakt op 27 februari 2007 is hierbij gevoegd. Zie bijlage 1.

Appellante kan zich niet verenigen met voornoemde beslissing en de gronden waarop deze berust en dient daarom hierbij de navolgende grieven in.

Grief I.

Onder II. 4.2 overweegt de rechtbank:

"Vastgesteld wordt dat verweerder bij brief van 24 september 2003 heeft gereageerd op een brief van eiseres van 20 maart 2003, waarin verweerder... .. aldus de brief van verweerder van 24 september 2003".

En voorts onder II. 4.3:

"Anders dan het voorlopig oordeel van de voorzieningenrechter, kan naar het oordeel van de rechtbank deze brief niet worden aangemerkt als een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid van de AWB, beroep had kunnen instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State".

Toelichting.

Ten onrechte overweegt de rechtbank, dat de brief van verweerder aan appellante, d.d. 24 september 2003, niet aangemerkt kan worden als een besluit, waartegen bezwaar kan worden ingesteld, daar naar oordeel van de rechtbank met de brief geen rechtsgevolg wordt beoogd. Weliswaar wordt in de bewuste brief verwezen naar de afwijzende beschikking van 4 juli 2001, respectievelijk de brief aan de Voorzitter van de Tweede Kamer van 9 september 2002, doch eerst in de, aan de persoon van appellante gerichte, brief van 24 september 2003 worden de rechtsgevolgen voor haar individuele geval aangegeven. Niettegenstaande de algemene strekking van de brief van 9 september 2002 betreffende de beëindiging van het vertrekmoratorium, had verweerder ook, naar aanleiding van de brief, d.d. 20 maart 2003, van appellante, kunnen en behoren te toetsen of beëindiging van het vertrekmoratorium in haar geval zou kunnen leiden tot een situatie, waarin betrokkene een gegronde vrees kan koesteren tot vervolging. Nu verweerder blijkbaar geen aanleiding zag om zulks te overwegen en

N A S R U L L A H A D V O C A T E N

's-Gravendijkwal 37, 3021 EC Rotterdam, Tel.: 010 - 432 88 87, Fax: 010 - 432 76 08

ADVOCATEN & PROCUREURS

expliciet heeft aangegeven, dat appellante uit Nederland moet vertrekken, zijn met de brief van 24 september 2003 wel degelijk rechtsgevolgen beoogd. Dit is reeds in de uitspraak van de voorzieningenrechter van 9 augustus 2004 onderkend. Ten onrechte heeft de rechtbank in haar beslissing van 20 februari 2007 de voorzieningenrechter daarin niet gevolgd. De rechtbank merkt tevens op, dat appellante tegen het besluit tot intrekking van het vertrekmoratorium beroep had kunnen instellen, op grond van artikel 71, tweede lid, Vw 2000, bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State. Echter ten onrechte verbindt de rechtbank hieraan niet de conclusie, dat verweerder het bezwaarschrift van betrokkene ingevolge de doorzendplicht had behoren door te zenden naar de Raad van State, waarbij het bezwaar aangemerkt kon worden als beroep. Evenmin heeft de rechtbank het beroepschrift doorgezonden naar de Raad van State, doch zelf in de zaak voorzien. Daarmee heeft de rechtbank feitelijk een beslissing genomen, welke haar niet toekwam.

Grief II.

In haar overwegingen onder II.4.4 oordeelt de rechtbank:
"Gelet op het voorgaande heeft verweerder de brief van 24 september 2003 ten onrechte ... het bestreden besluit te worden vernietigd".

Toelichting.

Gelet op het feit, dat de betreffende brief een beslissing inhoudt van verweerder, welke ziet op de individuele situatie van appellante, waarbij tevens de rechtsgevolgen voor betrokkene aangegeven staan, behoort de brief, anders dan de rechtbank meent, wel aangemerkt als een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb. Het besluit op bezwaar is derhalve op onjuiste gronden vernietigd.

Grief III.

In II.4.5 oordeelt de rechtbank:
"De rechtbank ziet aanleiding om met toepassing van niet-ontvankelijk te verklaren".

Toelichting.

De beslissing van de rechtbank in deze is innerlijk tegenstrijdig althans onbegrijpelijk. Nu immers de rechtbank

N A S R U L L A H A D V O C A T E N

's-Gravendijkwal 37, 3021 EC Rotterdam, Tel.: 010 - 432 88 87, Fax: 010 - 432 76 08

ADVOCATEN & PROCUREURS

zelf heeft aangegeven, dat tegen het besluit tot opheffing van het vertrekmoratorium appellante beroep had kunnen instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, behoorde de rechtbank het onderhavige beroep door te zenden naar de Afdeling en stond het haar niet vrij om zelf in de zaak te voorzien en daarmee tot niet-ontvankelijkheid van het bezwaarschrift te concluderen.

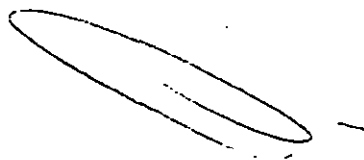
Met conclusie:

De rechtbank heeft haar beslissing niet draagkrachtig gemotiveerd.

Redenen waarom: appellante U hierbij eerbiedig verzoekt:

1. Het hoger beroep tegen de uitspraak van 20 februari 2007, bekendgemaakt op 27 februari 2007, gegrond te verklaren en de bestreden beslissing te vernietigen;
2. Een zittingsdatum en -plaats te bepalen waarop appellante gehoord kan worden alvorens te beslissen;
3. Een kostenveroordeling te geven ten laste van de wederpartij voor de kosten van de procedures in alle instanties en voor de kosten van rechtsbijstand aan de zijde van de appellante.

Rotterdam, 27 maart 2007.

Gemachtigde